

СИНТЕЗОВАНИЙ ТЕКСТ
БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ,
ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ УГОД ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, З МЕТОЮ ПРОТИДІЇ
РОЗМИВАННЮ БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ВИВЕДЕННЮ ПРИБУТКУ З-ПІД
ОПОДАТКУВАННЯ
ТА
КОНВЕНЦІЇ
МІЖ УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА ТА УРЯДОМ УКРАЇНИ ПРО
УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ І КАПІТАЛ

У цьому документі представлений синтезований текст щодо застосування Конвенції між Урядом Республіки Польща та Урядом України про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал, підписаної у м. Київ 12 січня 1993 року («Конвенція»), з урахуванням змін, внесених відповідно до Багатосторонньої Конвенції про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, підписаної Польщею 7 червня 2017 року та Україною 23 липня 2018 року («Багатостороння Конвенція»).

Цей документ був спільно підготовлений компетентними органами Польщі та України і виражає їх спільне розуміння змін, внесених до Конвенції відповідно до Багатосторонньої Конвенції.

Документ був підготовлений на основі позицій сторін в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданих Депозитарію на зберігання після ратифікації:

- Польщею – 23 січня 2018 року; і
- Україною – 8 серпня 2019 року.

Вплив Багатосторонньої Конвенції на застосування Конвенції може змінюватися з часом, оскільки Багатостороння Конвенція є живим інструментом і Сторони можуть частково змінювати свої позиції в рамках Багатосторонньої Конвенції у майбутньому.

Метою цього документа є сприяння застосуванню Багатосторонньої Конвенції. Він є лише допоміжним інструментом, спрямованим на документування впливу Багатосторонньої Конвенції на Конвенцію. Цей документ не є джерелом права. Автентичні правові тексти Конвенції та Багатосторонньої Конвенції залишаються єдиними джерелами права.

У юридичних цілях положення Багатосторонньої Конвенції повинні тлумачитися поряд з Конвенцією з огляду на взаємодію позицій Договірних Держав в рамках Багатосторонньої Конвенції. Положення Багатосторонньої Конвенції, які застосовуються щодо положень Конвенції, містяться в таблицях у тексті цього

документа в контексті відповідних положень Конвенції. Таблиці, що містять положення Багатосторонньої Конвенції, загалом були вставлені відповідно до порядку положень Модельної Податкової Конвенції ОЕСР 2017 року.

Зміни до тексту положень Багатосторонньої Конвенції були внесені для забезпечення відповідності термінології, що використовується в Багатосторонній Конвенції, та термінології, що використовується в Конвенції («Угода про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції» та «Конвенція», «Договірні юрисдикції» та «Договірні Держави») з метою полегшення розуміння положень Багатосторонньої Конвенції. Зміни до термінології покликані покращити тлумачення документа та не повинні викривити зміст положень Багатосторонньої Конвенції.

Набрання чинності та вступ у дію Багатосторонньої Конвенції

Багатостороння Конвенція набирає чинності для Польщі з 1 липня 2018 року та для України з 1 грудня 2019 року.

Положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до Конвенції, не набувають чинності в ті самі дати, що і вихідні положення Конвенції. Кожне з положень Багатосторонньої Конвенції може набути чинності в різні дати залежно від видів податків (податки, утримані у джерела чи інші податки, що стягуються) та рішень, прийнятих Індією та Україною, викладених в їх позиціях в рамках Багатосторонньої Конвенції.

Якщо інше, однак, не зазначено деінде в цьому документі, відповідно до Статті 35(1) Багатосторонньої конвенції, положення Статті 6(1), Статті 7(1) і Статті 9(4) Багатосторонньої конвенції набирають чинності відповідно до застосування Конвенції Польщею:

- стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 1 січня або після 1 січня 2020 року;
- стосовно усіх інших податків, що стягуються Польщею, для податків, що стягуються у податкових періодах, які починаються 1 червня або після 1 червня 2020 року;

і

Відповідно до Статті 35(1) Багатосторонньої конвенції, положення Статті 6(1), Статті 7(1) і Статті 9(4) Багатосторонньої конвенції набирають чинності відповідно до застосування Конвенції Україною:

- стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 1 січня або після 1 січня 2020 року;
- стосовно усіх інших податків, що стягуються Україною, для податків, що стягуються у податкових періодах, які починаються 1 червня або після 1 червня 2020 року.

Однак, відповідно до Статті 35(4) Багатосторонньої конвенції, друге речення пункту 2 Статті 16 та друге речення пункту 3 Статті 16 Багатосторонньої конвенції набирають чинності відповідно до Конвенції щодо справи, поданої до компетентного органу 1 грудня або після 1 грудня 2019 року (за винятком справ, які не могли бути подані станом на цю дату відповідно до Конвенції до внесення в неї змін відповідно до Багатосторонньої конвенції, без врахування податкового періоду, якого стосується справа).

Посилання:

Автентичний юридичний текст Багатосторонньої Конвенції можна знайти на сайті депозитарію Багатосторонньої Конвенції (ОЕСР) за наступним посиланням:

- англійською мовою: <http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>; and
- французькою мовою: <http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Польський текст Багатосторонньої Конвенції було опубліковано в Журналі Законів з 2018 року, пункт 1369: <http://www.dziennikustaw.gov.pl/du/2018/1369/1>.

Український текст Багатосторонньої Конвенції можна знайти за наступним посиланням:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/376_001-16#n2

Урядове повідомлення про набуття чинності Багатосторонньою Конвенцією було опубліковано в Журналі Законів з 2018 року, пункт 1370: <http://www.dziennikustaw.gov.pl/du/2018/1370/1>.

Урядове повідомлення про набуття чинності Багатосторонньою Конвенцією в Україні було опубліковане у Відомостях Верховної Ради України, 2019, № 12:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2692-19#n2>

Позиції Договірних Держав в рамках Багатосторонньої Конвенції можна знайти на сайті ОЕСР: <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

База даних відповідності Багатосторонньої Конвенції є загальнодоступною на сайті ОЕСР: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>.

КОНВЕНЦІЯ
МІЖ
УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА
ТА
УРЯДОМ УКРАЇНИ
ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ
ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ
СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ І КАПІТАЛ

Уряд Республіки Польща та Уряд України, бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних стосунків,

Наступний текст преамбули пункту 1 Статті 6 Багатосторонньої Конвенції включено до преамбули цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО
ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ**

Маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія [цієї Конвенції], без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом неправомірного використання угод з метою отримання пільг, передбачених [цією Конвенцією], задля отримання непрямої вигоди резидентами третіх юрисдикцій),

домовились про таке:

(...)

СТАТТЯ 11 ПРОЦЕНТИ

1. Проценти, що виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі, якщо фізична особа є фактичним власником таких процентів.

2. Однак, такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків від валової суми процентів. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування такого обмеження.

3. Термін "проценти" при використанні в цій Статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та виграші по цих цінних паперах, облігаціях або боргових зобов'язаннях. Податкові збори за несвоєчасну сплату не розглядаються як проценти для цілей цієї Статті.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому разі залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між

платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

[ЗАМІНЕНО пунктом 1 Статті 7 Багатосторонньої Конвенції]¹

~~{7. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі боргової вимоги, стосовно якої сплачується процент, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі}.~~

8. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, звільняються від оподаткування в цій Державі, якщо на них фактично має право Уряд, політико-адміністративний підрозділ або місцевий орган влади другої Договірної Держави;

9. Незважаючи на положення статті 7 цієї Конвенції та пункту 2 цієї статті, відсотки, що виникають у Договірній Державі, які виплачені і належать резиденту другої Договірної Держави, звільняються від оподаткування в першій згаданій Державі, якщо вони сплачені в рахунок позики, гарантованої або застрахованої, або у зв'язку з будь-якою іншою вимогою боргу або кредитом, гарантованим або застрахованим уповноваженим органом другої Договірної Держави.

СТАТТЯ 12 РОЯЛТІ

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі, якщо резидент є фактичним власником таких роялті, оподатковуються у цій другій Договірній Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але податок, що сплачується, не може перевищувати 10 відсотків валової суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права використання будь-яких авторських прав на літературні твори, твори мистецтва або науки, (включаючи кінематографічні фільми, будь-які фільми або плівки для радіомовлення чи телебачення), будь-якого патенту, товарного знака, креслення або моделі, схеми, таємної формули або процесу, або надання права використання промислового, комерційного або наукового обладнання, або за інформацію стосовно промислового, комерційного або наукового досвіду.

¹ Текст Статті 7 (1) Багатосторонньої Конвенції представлений в цьому документі одразу після Статті 28. Будь ласка, зауважте, що стаття 7 (1) Багатосторонньої Конвенції замінює Статті 11 (7) та 12 (6) Конвенції. Крім того, вона застосовується також до всіх положень Конвенції (на практиці вона додається до Конвенції).

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною базою, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому разі застосовуються положення статті 7 або 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

5. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує, з будь-яких причин, суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутністю таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

[ЗАМІНЕНО пунктом 1 Статті 7 Багатосторонньої Конвенції]²

~~[6. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передачі прав чи надання послуг, стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі].~~

**СТАТТЯ 13
ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖУВАННЯ МАЙНА**

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції, і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

[ЗАМІНЕНО пунктом 1 Статті 7 Багатосторонньої Конвенції]

~~2. [Доходи від відчужування акцій компанії, статутний капітал якої складається прямо або посередньо із нерухомого майна, та паїв у партнерстві, активи якого складаються переважно з нерухомого майна, що розташоване в Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.]~~

Наступний пункт 4 Статті 9 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 2 Статті 13 цієї Конвенції:

² Текст Статті 7 (1) Багатосторонньої Конвенції представлений в цьому документі одразу після Статті 28. Будь ласка, зауважте, що стаття 7 (1) Багатосторонньої Конвенції замінює Статті 11 (7) та 12 (6) Конвенції. Крім того, вона застосовується також до всіх положень Конвенції (на практиці вона додається до Конвенції).

**СТАТТЯ 9 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ
АКЦІЙ АБО ЧАСТКИ УЧАСТІ ОСОБИ, ВАРТІСТЬ ЯКИХ ОДЕРЖУЄТЬСЯ
ЗДЕБІЛЬШОГО З НЕРУХОМОГО МАЙНА**

Для цілей [цієї Конвенції], доходи, одержані резидентом [Договірної Держави] від відчуження акцій або співставних з ними часток у праві власності, таких як участь у партнерстві або трастовій компанії, можуть оподатковуватися в іншій [Договірній Державі], якщо у будь-який час протягом 365 днів, що передують відчуженню, ці акції або співставні з ними частки у праві власності одержали більше 50 відсотків своєї вартості безпосередньо або опосередковано від нерухомого майна (нерухомості), розташованого в цій іншій [Договірній Державі].

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має у другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави, і яке розташоване в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, включаючи доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або від такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи від відчужування морських або повітряних суден, які експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого, ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4, оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно за умови, що такі доходи підлягають оподаткуванню у цій Договірній Державі.

**СТАТТЯ 26
ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ**

1. Якщо резидент Договірної Держави вважає, що дії однієї чи обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування не у відповідності до положень цієї Конвенції, він може, незалежно від засобів захисту, передбачених внутрішнім законодавством цих Держав, подати заяву компетентному органу тієї Договірної Держави, резидентом якої він є. Попереднє положення поширюється також на осіб, справа яких підпадає під пункт 1 статті 24 цієї Конвенції. Ця заява повинна бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає цій Конвенції.

2. Компетентний орган прагнутиме, якщо він вважатиме заяву обґрунтованою і якщо він сам не зможе прийти до задовільного рішення, вирішити питання за

взаємною згодою з компетентними органами другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає цій Конвенції.

Наступне друге речення пункту 2 статті 16 Багатосторонньої Конвенції застосовується до цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 16 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРОЦЕДУРА
ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ**

Будь-яка досягнута угода повинна здійснюватися незалежно від будь-яких часових обмежень у внутрішньому законодавстві [Договірних Держав].

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які складні або сумнівні питання, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Конвенції.

Наступне друге речення пункту 3 статті 16 Багатосторонньої Конвенції застосовується до цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 16 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРОЦЕДУРА
ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ**

Вони також можуть разом проконсультуватися щодо уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених [Конвенцією].

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

**СТАТТЯ 28
ДИПЛОМАТИ І КОНСУЛЬСЬКІ ПРАЦІВНИКИ**

Положення цієї Конвенції не мають зачіпати податкових привілеїв дипломатів або консульських працівників, установлених загальними нормами міжнародного права або положеннями спеціальних угод.

Наступний пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 7 статті 11 та пункт 6 статті 12 цієї Конвенції³:

**СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ
(Проведення тесту ділової мети)**

Незважаючи на будь-які положення [цієї Конвенції], пільга, передбачена [цією Конвенцією], не надається стосовно виду доходу або капіталу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень Угоди про оподаткування, на яку поширюється дія [цієї Конвенції].

³ Зверніть увагу, що Стаття 7 (1) Багатосторонньої Конвенції замінює Статті 11 (7) та 12 (6) Конвенції, і, крім того, вона застосовується також до всіх положень Конвенції (на практиці вона додається до Конвенції).